

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ

Посл. бр. Гж1. 281/12
Дана: 01.06.2012. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Мире Тубин Чанак, председника већа, Габриеле Миловановић и Марије Габрић чланова већа, у правној ствари тужиоца **О. П.** из Ч., ул. ...., кога заступа Г. Т., адвокат из Н. С., против туженог „**Л. ВФС**“ ДОО из Б., ..., кога заступа Љ. Т., дипл. правник, ради поништаја решења, одлучујући о жалби тужиоца против пресуде Основног суда у Новом Саду, пословни број ПП. 7716/2010 од 08.12.2011. године, на седници већа одржаној 01.06.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба тужиоца **се одбија**, пресуда Основног суда у Новом Саду, пословни број ПП. 7716/2010 од 08.12.2011. године, **потврђује**.

Образложење

Првостепеном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број .... од ..... године, којим се тужиоцу отказује уговор о раду, да се обавезе тужени да тужиоца врати на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и искуству као и да му надокнади трошкове парничног поступка.

Против наведене пресуде тужилац је изјавио благовремену жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да овај суд жалбу усвоји, побијану пресуду преиначи и усвоји тужбени захтев тужиоца или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Тужени је доставио одговор на жалбу, којим оспорава основаност исте.

Жалба тужиоца није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби а пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 361 ст. 2.

тач. 1, 2, 5, 7. и 9. ЗПП-а и на правилну примену материјалног права, сходно одредби члана 372. ст. 2. ЗПП-а, овај суд налази да је побијана пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно примењено материјално право и одлучено о тужбеном захтеву.

Према утврђењу првостепеног суда тужилац је био запослен код туженог на пословима „радник на дозирању сировина“ по основу уговора о раду број ... од ..... године. Дана 18.02.2009. године, тужени је донео и објавио на огласној табли акт под називом „Процедура о поступку контроле присуства алкохола у организму запослених и употребе опојних средстава“. У уводном тексту Процедуре је наведено да се контрола присуства алкохола у организму врши, између осталог, приликом доласка и одласка са рада, на дефинисаним улазима, излазима из фабрике, те да проверу алкохолисаности запослених врше радници обезбеђења апаратом алкометар типа „Дрегер-алкотест 7410“ по плану, по позиву непосредног руководиоца радника, по позиву другог запосленог, по одлуци менаџера безбедности и здравља на раду, по одлуци шефа службе обезбеђења, по одлуци радника службе обезбеђења или по одлуци послодавца. Према тач. 1. Процедуре, приликом доласка на посао, за време обављања рада и одласка са посла, радници службе обезбеђења на лицу места врше проверу алкохолисаности уз присуство још једног лица. Према тач. 2. доласком на посао сматра се сваки долазак радника у фабрику највише 30 минута пре почетка радног времена. Према тач. 3. наведене Процедуре, о извршеној провери сачињава се записник који потписује радник над којим је извршена контрола, радник службе обезбеђења који је вршио тестирање и лице које је присуствовало тестирању. Записник се одмах прослеђује БЗР, а уколико је алкотест показао присуство алкохола у организму, тада се о томе обавештава и непосредни руководиоца. Према тач. 5. уколико запослени одбије да потпише записник, а пристане да се изврши алкотест то неће утицати на истинитост утврђеног чињеничног стања, на шта ће се радник упозорити приликом вршења контроле. Тач. 6. Процедуре одређено је да је радник службе обезбеђења дужан да упозна запосленог са могућношћу утврђивања алкохола у крви од стране овлашћене установе. Уколико контролисани радник захтева експертизу провере алкохола у организму, служба БЗР ће му омогућити поступак контроле у овлашћеној установи. Поступак контроле се врши уз присуство представника фабрике и у року који није дужи од једног сата након захтева радника. Тач. 7. Процедуре прописано је да уколико се при доласку на посао или за време радног времена или одласка са посла утврди присуство алкохола у висини од и већој од 0,30 промила, раднику ће бити забрањен улаз у фабрику, а менаџер БЗР или радник службе обезбеђења ће обавестити менаџера запосленог о резултатима теста. У овом случају сматра се да је радник учинио повреду радне обавезе за коју ће бити изречена мера отказа уговора о раду.

Сви радници туженог поседују ИД картицу (посебну картицу која служи за контролисање запослених о придржавању правила безбедности и здравља на раду). Тужилац је картицу добио 2009. године, приликом предавања на којем је радницима предочено које су то грешке које не смеју да учине на радном месту, у ком случају се сече одређени ћошак картице. На полеђини ИД картице наведене су повреде које радници не смеју да учине, међу којима и алкохолисаност. Према упутству за употребу ИД карте, које је тужени објавио на огласној табли 29.12.2008. године и уручио свим запосленима, па и тужиоцу, наведено је да ће се радник тренутно удаљити са рада и покренути поступак за утврђивање повреде радне обавезе, у ком случају се одмах одсеца црвени угао, у случају присуства алкохола или дроге у организму.

Тужилац је 17.06.2010. године дошао у фабрику око 21,30 часова, пола сата пре почетка треће смене у којој је требао да ради. На капији пред улазом у фабрику стајао је портир Ј. Р., који је том приликом контролисао алкохолисаност радника. Након што је тужилац дувао у „дрегер“ исти је показао 0,87 промила алкохола у крви. Овом мерењу присуствовао је и радник Б. С. Тужилац није веровао да има толики проценат алкохола у крви и није хтео да потпише записник о алкотестирању, већ је захтевао да се изврши анализа крви у Дому здравља и ова напомена уписана је у записник. Тужилац је са Л. Г., П. С. и Б. С. отишао у Дом здравља у Б., где му је медицински техничар извадио крв у 22,10 часова, што је потврђено дописом Дома здравља Б. од 30.03.2011. године. Епрувета у којој се налазио узорак крви тужиоца је херметички затворена у Дому здравља и предата П. С., који је епрувету умотану у газу однео у своју канцеларију и ставио у фрижидер. Сутрадан, пре 8,00 часова ујутру, П. је епрувету умотану у газу, однео на одељење Судске медицине у Н. С.

Према извештају Института за судску медицину, тужилац је имао 1,1 промила алкохола у крви. У извештају је наведено да је датум пријема узорка 18.06.2010. године у 08,00 часова, да је време узимања узорка 17.06.2010. године у 22,10 часова, а датум анализе 26.06.2010. године. У закључку је наведено да протекло време од пријема узорка до анализе не утиче на вредност резултата.

Тужилац је решењем туженог од ..... године привремено удаљен са рада. Тужени је ..... године узео изјаве од Б. С. и Ј. Р.. У изјавама су Б. и Ј. написали да им је тужилац пре мерења алкохолисаности рекао да је пио у току ручка, али да се нада да је то испарило.

Тужиоцу је ..... године уручено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, на које се тужилац у остављеном року није изјаснио. Упозорење је достављено и Синдикалној организацији туженог и иста је ..... године дала мишљење да је тужилац учинио прекршај радне дисциплине који може довести до отказа.

Тужени је донео решење број .... дана ..... године, којим се тужиоцу отказује уговор о раду, због тога што је дана ..... године дошао на рад под дејством алкохола, чиме је својом кривицом учинио повреду радне обавезе и није поштовао радну дисциплину-обављање послова и долазак на рад под дејством алкохола, дрога или других опојних средстава, утврђену у чл. 14. уговора о раду и чл. 58. и 59. Колективног уговора туженог. Тужени је критичном приликом поступак утврђивања алкохолисаности тужиоца у свему спровео у складу са одредбама усвојене Процедуре код туженог, а није прекршио ни одредбе Правилника о условима које морају да испуњавају здравствене организације и органи унутрашњих послова који врше анализу крви и урина или анализу крви ради утврђивања алкохолисаности возача и других учесника у саобраћају и поступак за узимање и транспортовање крви или крви и урина (Сл. гласник СРС бр. 37/75), којим је уређена процедура узимања крви и чување и транспортовање истог.

Полазећи од наведеног чињеничног стања, првостепени суд је правилно применио материјално право и одбио тужбени захтев тужиоца.

Одредбом чл. 179. ст. 1. тач. 2. Закона о раду је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Одредбом чл. 180. ст. 1. Закона о раду је прописано да је послодавац дужан да пре отказа уговора о раду у случају отказа из чл. 179 тач. 1)- 6) овог закона запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање пет радних дана од дана достављања уозорења да се изјасни на наводе из упозорења; ставом 2. наведеног члана је прописано да у упозорењу из става 1. овог члана послодавац је дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење.

У конкретном случају тужени је поштовао све одредбе Закона о раду, које се односе на поступак доношења спорног решења, којим је тужиоцу отказан уговор о раду.

С обзиром да је Процедура о поступку контроле присуства алкохола у организму запослених и употребе опојних средстава истакнута на огласну таблу туженог, да је алкохолисаност, односно присуство алкохола у крви у висини од и већој од 0,30 промила, као повреда радне обавезе била предвиђена Колективним уговором туженог и ИД картицом, коју је тужилац имао и на чијој полеђини су наведене повреде радне дисциплине које радници нису смели да прекрше, међу којима је била и алкохолисаност, тужиоцу није могла остати непозната њихова садржина. Дакле, тужилац је скривио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, јер је несумњиво био свестан последица до којих долази у случају доласка на посао у алкохолисаном стању, како правилно налази и првостепени суд.

Како је тужилац дана ..... године дошао на посао под дејством алкохола, тиме је учинио повреду радне дисциплине прописану одредбама уговора о раду и Колективног уговора туженог, а тужени је поштовао све законске одребе у поступку доношења спорног решења, то је решење туженог о отказу уговора о раду тужиоцу, супротно наводима жалбе, законито.

Будући да је решење туженог о отказу уговора о раду законито, није било места да се усвоји тужбени захтева тужиоца за поништај истог и обавезе тужени да тужиоца врати на посао, како је и првостепени суд правилно нашао, те тужбени захтев тужиоца одбио.

Неосновани су наводи тужиоца да првостепени суд није утврдио битне чињенице и околности од којих зависи законитост поступка који је спровео тужени, да је анализа крви путем дрегер апарата вршена од стране нестручних лица, на шта на посредан начин указује и то да је количина алкохола у крви утврђена дрегер апаратом различита од количине коју је утврдио Институт за судску медицину. Ово стога што је првостепени суд на основу правилне оцене изведених доказа правилно и потпуно утврдио све чињенице релевантне за предметни случај, па и наведене чињенице које истиче тужени. У току првостепеног поступка утврђено је да радници обезбеђења код туженог не пролазе кроз посебну обуку за употребу апарата „дрегер“, јер постоји упутство за његову употребу. Осим тога, чињеница да се резултати дрегера и анализе крви разликују, је очекивана с обзиром да је анализа крви прецизнији метод утврђивања присуства алкохола у организму, из чега се не може закључити да су ове методе непоуздане.

Правилно је првостепени суд, имајући у виду усвојену Процедuru код туженог, нашао да П. С., пословођа портира, представља овлашћено лице за

преузимање епрувете са узорком крви тужиоца, чување исте и ношење у Институт за судску медицину, јер му је тужени дао такво овлашћење радним местом на које је распоређен и описом послова истог. Правилником о условима које морају да испуњавају здравствене организације и органи унутрашњих послова који врше анализу крви и урина или анализу крви ради утврђивања алкохолисаности возача и других учесника у саобраћају и поступак за узимање и транспортовање крви или крви и урина, није прописана посебна процедура поступања приликом ношења узорка крви.

Тужилац истиче да су радници обезбеђења поступили мимо тач. 6. Процедуре о поступку контроле присуства алкохола у организму запослених и употребе опојних средстава пошто нису поштовали рок прописан истим, јер је између захтева тужиоца за експертизу провере алкохола у организму и извршене контроле у овлашћеној установи прошло више од једног сата од захтева тужиоца, односно да је прошло више од девет часова, који наводи тужиоца се не могу прихватити, јер је провера алкохолисаности тужиоца вршена око 21,30 часова, а у дому здравља је тужиоцу извађена крв у 22,10 часова. Чл. 10. ст. 1. Правилника о условима које морају да испуњавају здравствене организације и органи унутрашњих послова који врше анализу крви и урина или анализу крви ради утврђивања алкохолисаности возача и других учесника у саобраћају и поступак за узимање и транспортовање крви или крви и урина, прописано је да од узимања до давања крви на анализу не сме протећи више од 24 часа, што је поштовано у предметном случају, пошто је узорак крви тужиоца предат на анализу Институту за судску медицину 18.06.2010. године у 08,00 часова. Првостепени суд је правилно нашао да време не утиче на промену хемијског састава крви, јер је у обрасцу Завода за судску медицину назначено да се анализа крви врши применом методе гасне хроматографије код које време од пријема узорка до анализе не утиче на вредност резултата, те није било потребе за саслушањем стручног лица из Завода за судску медицину на ову околност, чије саслушање је тужени алтернативно предложио поднеском од 24.10.2011. године.

Суд је ценио и остале наводе жалбе, те је стао настановиште да исти нису од утицаја на другачије одлучивање у овом спору.

На основу наведеног, применом чл. 375. ЗПП-а, одлучено је као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Мира Тубин Чанак с.р.

зто:

Напомена

Рев2 810/2012 од 24.01.2013. одбијена као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 281/12.

АПЕЛАЦИОНИ СУД НОВИ САД

Гж1. 281/12

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Дана: 01.06.2012. године

Председник већа: Мира Тубин Чанак

Члан већа : Габриела Миловановић

Члан већа: Марија Габрић

Судија известилац: Габриела Миловановић

Судијски помоћник: Гордана Јуришић

Записничар:

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар,   Чланови већа,   Председник већа
